

TOT IEMAND EINDELIJK

Moya De Feyter

TOT IEMAND EINDELIJK

gedichten

© Uitgeverij Vrijdag & Moya De Feyter

Vormgeving: Mulder van Meurs

Omslagillustratie: Moya De Feyter

Foto auteur: Katja Louisa Stonewood

ISBN 978 94 6001 648 6 – NUR 306

D/2018/11.676/394

ISBN e-boek 978 94 6001 649 3

in de doos naast mijn hoofdkussen
ligt sinds vorige week
een grote opgevouwen man
hij is nergens voor nodig
hij stoort evenmin
zijn stem wordt almaar zwakker
uit zijn geslacht kruipen natte vlinders
als ik theelichtjes op zijn borst zet
dansen de schaduwen
ik maak hem na in kaarsvet
de kleine opgevouwen man
past in een luciferdoosje
het luciferdoosje past op de tong
van de grote opgevouwen man
ze ademen zonder verwachtingen
wanneer de ene fluistert
dat hij niet echt bestaat
vallen uit de andere
dampende bergkristallen

Mezelf in monsterlijke proporties

allereerst: bomen, veel bomen, lange, zwiepende, akelige bomen
daaronder twee afgesneden voeten, die hun tenen tillen
om naar de maan te kunnen kijken, de maan is een afgeknipt
stukje nagel, van een vinger die diep is gegaan
een vinger die vuil, ook na het schrobben nog, een vinger
met verwachtingen, een vinger zonder spijt, een kromme vinger
daarnaast: een hitsig paard, zijn zweet en sappen, het zuur
na de zonde, en dan, opnieuw: staren naar de rosse kater
die zich wellustig tussen de benen likt
tot slot: het applaus van een meisje zonder handen

Er hoeft geen zomer

dakpannen kletteren tegen de grond
ik zal hier wachten tot de funderingen zichtbaar worden

van deze dag een punt maken was dat de bedoeling
wist je dan niet dat zelfs bij een oneindig
aantal punten niets wordt aangeraakt
ik hul me in de waarheid die het minst snijdt
in plaats daarvan beukt ze stompig op mijn borst
buiten geen vogels ook al is het maart

ik ben bang dat ik het tussen deze vier muren
nooit meer warm krijg dat het mijn schuld is
dat we niet aan de clichés ontkomen dat ik niet groter ben
deze grijstinten die ons dichttimmeren heb ik die bedacht
er moet iets fout gelopen zijn we keken niet genoeg
naar links en rechts ik doe zo mijn best om me
niet af te vragen waarom sommige meisjes
door bloemenvelden rennen wat ze daarmee bedoelen
hoe het zelfs kan die smetteloze jurken
die altijd rond de juiste vormen opbollen

iemand mag me hechten hier en hier wijs ik
met tien vingers tegelijk want ik weet zelf ook niet waar het zit
maak je niet druk zeg ik het geeft niet als het lelijk wordt
er komt toch niemand nog zo dicht

te weten dat ook jij niet nee ik wil niet weten dat jij
misschien nooit meer langs mijn schoot
mijn borst in zult kruipen om er een zomer in Italië
dat je misschien ook zomers in Spanje en Zweden
vanuit andere zachtere schoten het moet zijn dat
de meisjes daar wel door bloemenvelden rennen
en het nog menen ook

Kamer

op een ochtend die indruk wilde maken
stonden al je spullen klaar om te vertrekken
hand in hand als kinderen voor een bibliotheekbezoek

de uren die volgden raakten maar niet over de trede getild
toen ik mijn hoofd afwendde bleek het vastgeschroefd
het wist: je hoeft niet lang alleen te slapen
om te vergeten hoe het ritme naast je klonk

zoals men voor een kind een kamer van haar scherpste stript
zo verwijder ik je voetstappen van het parket

alleen jij kan een afdruk harder laten slaan
dan de hand die ophield aan te raken

In een poging de krantenkoppen te halen

de mooi oud geworden man trekt zijn broek op alsof
het een staatszaak is, zegt dat ik niet bang moet zijn
want de dagen komen een per een, zelfs als een stoel
een tafel wordt zal dat langzaam gaan
en wie zich te jong vindt voor het leven
is al te oud om er niet mee door te gaan

de man werkt aan een puzzel van duizend stukjes
zoals de meeste mensen gebruikt hij
het leven om tijd in spullen om te zetten
hij gaat daarna min of meer tevreden dood

toen zijn dagen als dominoblokjes tegen de aarde gingen
heb ik zijn lichaam op tafel gelegd, er bloemen ingestoken
de bloemen er weer uitgehaald, zijn huid werd
doorschijnend, zijn ogen zwart

omdat er elke twee minuten iets ontstaat
dat het lichaam van de man met mij verbindt
hang ik kleurloze vlaggen op, ze kunnen nog
niet wapperen maar er zijn zomers onderweg

hoe hij het ook hield het laatste stukje paste niet